

Ruige bonken van hun zachtste kant

Te koop aangeboden

In deze rubriek worden kunstwerken belicht die te koop zijn bij galleries, veilingen en op internet. Deze week werk van **Dave Anderson**.

Waar zijn we?

In Lux Photo Gallery in Amsterdam.

Is dat nieuw?

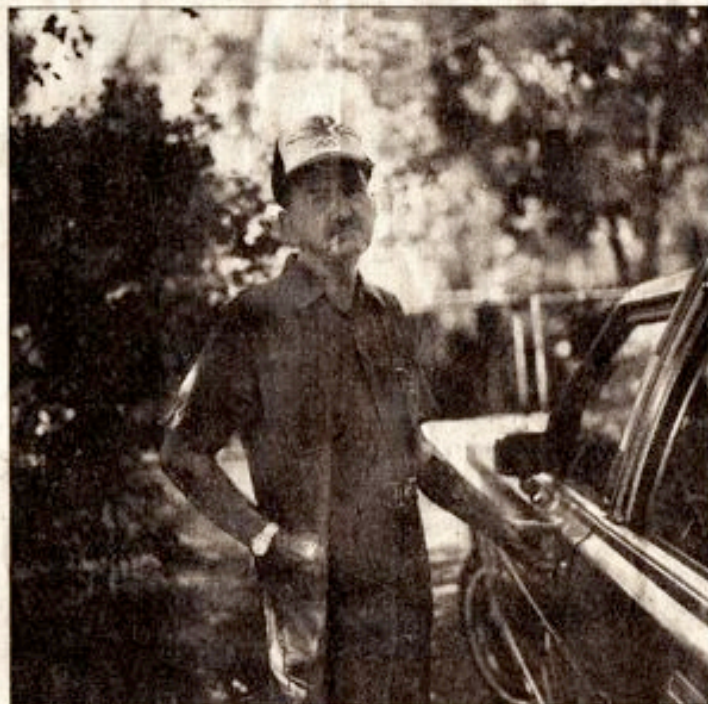
Nouja, nieuw. Lux is sinds april dit jaar 'in de lucht'. Tentoonstellingsmaker Lars Boering concentreert zich voornamelijk op documentaire fotografie. Lux is een samenwerkingsverband tussen Boering en uitgeverij Mets & Schilt, die behalve non-fictie ook fotoboeken uitgeeft van niet de minste internationale documentaire fotografen, zoals Carl de Keyser (B), Jonas Bendiksen (N), Chris de Bode (NL) en Robert Knoth (NL). Die zijn allemaal terug te vinden in het programma van de galerie.

En wat is er nu te zien?

De serie *Rough Beauty* van de Amerikaanse fotograaf Dave Anderson (1970). Die ontdekte vijf jaar geleden de kleine gemeenschap Vidor in Texas, een plek met een overwegend blanke bevolking, waar de invloed van de Ku Klux Klan nog altijd voelbaar is en waar voornamelijk jagers wonen. Hij fotografeerde er tussen 2003 en 2006 de bewoners en hun omgeving.

Hoe deed hij dat?

In zwart-wit en met een klassieke



Dave Anderson, *Skirt*.

insteek. Anderson is sterk beïnvloed door de Amerikaanse documentaire traditie van Dorothea Lange (1895-1965), Russell Lee (1903-1986) en Diane Arbus (1923-1971), die alle drie in meer of mindere mate 'empathische' portretten maakten. Ook Anderson bezit het vermogen om zich in te leven in de mensen die hij fotografeert, ook al deelt hij hun extreme opvattingen niet.

Hoe zie je dat dan?

Je ziet het in deze serie over Vidor voornamelijk aan de mannen die

hij vastlegde. Dit zijn over het algemeen ruige, getatoeëerde bonken, waar ongetwijfeld niet mee te spotten valt. Maar op de foto's van Anderson tonen zij zich ineens van hun zachtste kant - sterker nog, hun gezichten vertonen sporen van melancholie, van gelatenheid zelfs. Dat is opvallend, en het ontroert.

Als het werk zo mooi is, waarom hoorden we dan niet eerder van Dave Anderson?

Ook Lars Boering vindt dat moeilijk te begrijpen. Buiten Neder-

land is de fotograaf best bekend. 'Shooting star' werd ie zelfs genoemd door een Duits fotografietijdschrift.

De foto's die nu te zien zijn in Lux komen, met lijst en al, regelrecht van een grote tentoonstelling in Charleroi, België. Werk van Anderson is opgenomen in de collecties van verschillende internationale musea, waaronder het George Eastman House in Rochester.

Maar Nederlanders lopen dus nog niet met hem weg?

Blijkbaar moeten die nog worden overgehaald. De meeste bezoekers zijn, volgens Boering, mensen die Anderson al kennen of mensen die van anderen hebben gehoord dat hij toch best wel goed kan fotograferen.

En die kopen dat werk ook?

Ja, nou ja, we zitten natuurlijk midden in de financiële crisis. Aan de andere kant: deze foto's zijn heel redelijk geprijsd. Voor 800 euro heb je een prachtig portret van zo'n ontroerende stoere man (bariet print, 38x38 cm, in een editie van 15), zoals op *Skirt*.

Dus?

Ja, kopen. Maar meer nog verdient Dave Anderson het om door veel meer mensen in Nederland te worden gezien. Wellicht dat hij dan hier een voet aan de grond kan krijgen.

Merel Bem

Dave Anderson: *Rough Beauty*. T/m 28 december in Lux Photo Gallery, Amsterdam. Catalogus €39,90.